

УДК 341.232.5: 336. 225.68

Борисов Д.О.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОПОДАТКУВАННЯ ВИКОНАВЦІВ ПРОГРАМ МІЖНАРОДНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ

У статті розглядається статус виконавця програм (проектів) міжнародної технічної допомоги в контексті нормативно-правових актів України. Аналізуються правові засади оподаткування учасників виконання програм (проектів) міжнародної технічної допомоги, яку отримують різні інституції в Україні.

Ключові слова: міжнародна технічна допомога, виконавець, оподаткування, звільнення від оподаткування.

Міжнародна технічна допомога надана, насамперед, країнами Європейського союзу та США відповідає прагненням України до Євроатлантичної інтеграції. Тому вдосконалення умов оподаткування діяльності у сфері виконання робіт у рамках залучення та використання міжнародної технічної допомоги відіграє важливу роль щодо розвитку гуманітарного та техніко-економічного співробітництва між державами. Визначення та подолання проблемних правових напрямів щодо залучення міжнародної технічної допомоги буде сприяти подальшому проведенню демократичних утворень і реформ по забезпеченню сталого розвитку України.

Новизна дослідження полягає у тому, що в статті вперше зроблена спроба проаналізувати правові засади оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги на підставі українського законодавства з урахуванням багаторічного досвіду застосування права в цієї сфері.

Розкриттю основних принципів системи оподаткування та механізму правового режиму оподаткування приділили увагу вітчизняні учені О. С. Башняк, П. Т. Гега, М. П. Недюха, В. А. Форостовець, В. Г. Гаркуша, Ю. Г. Пашенко, В. М. Слепець. Однак питання визначення правових підстав оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги недостатньо досліджено. Цій тематиці було присвячені праці І. Ю. Петраша та М. В. Жернакова [10; 4].

Метою даного дослідження є вивчення проблемних напрямів у сфері оподаткування виконавців програм (проектів) міжнародної технічної допомоги в Україні.

Завдання даного дослідження полягають у наступному:

1. Проаналізувати правові підстави оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги в Україні.
2. Виявити проблемні правові напрямки у царині застосування норм податкового законодавства стосовно виконавців програм міжнародної технічної допомоги в Україні.
3. Розробити шляхи подолання та усунення існуючих правових проблем та протиріч у контексті оподаткування виконавців програм (проектів) міжнародної технічної допомоги.

Розвиток міжнародної діяльності України, у тому числі міждержавного економічного співробітництва, сприяє змінам у національному законодавстві у

напрямку інтеграції та гармонізації законодавства України з європейським правом, та потребує поліпшення правових норм регулювання податкових відносин в законодавстві України.

Правові умови суб'єктів оподаткування - виконавців програм міжнародної технічної допомоги - займають значне місце у механізмі правового регулювання залучення та використання міжнародної технічної допомоги.

З 1921 р. до 1945 р. у Лигі націй працювало декілька груп експертів з питань економічного співробітництва між країнами. Головною метою діяльності цих експертів було уникнення подвійного оподаткування. В рекомендаціях, які напрацьовали західноєвропейські та американські дослідники, зазначалось, що міждержавні податкові проблеми потрібно вирішувати за допомогою укладення міжнародних податкових конвенцій на багатосторонній підставі [20].

У другій половині ХХ ст. в західноєвропейській та американській науковій літературі починається більш дитальніша розробка різних аспектів оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги. Насамперед, це пов'язано з інституалізацією міжнародних відносин, в тому числі з діяльністю ООН. Так, вивченню різних аспектів економічного співробітництва між державами присв'ятили наукові праці англійські дослідники У. Фрідман, який розглядав зміни в структурі міжнародного права, та Н. Уайт, який звернув увагу на правові аспекти міжнародних інституцій [22;24]. Вперше американський юрист Ф. Джессеп запровадив нову дефініцію "транснаціональне право" (transnational) у сенсі права, яке регулює складну взаємопов'язану світову спільноту, котра починається з індивіда та досягає сім'ї народів. Правові акти держави [22;24]. Діяльність виконавців програм міжнародної технічної допомоги базуються на концепції розвитку міжнародного права як права міжнародної спільноти. В статті радянського вченого В. М. Корецького зазначається, що світове право є конгломератом діючих у світі правових систем [8, с.103]. Серед вітчизняних учених вивченням різних аспектів міжнародного права займався В. Г. Буткевич, О. П. Мартиненко розглядав права народів в аспекті сучасного міжнародного права [2;13].

У світі існують більш ніж 2000 угод, які укладені між 178 країнами та спрямовані на уникнення подвійного оподаткування. Ці документи, безсумніву, грають значну роль у економічному співробітництві держав. Вони визначають загальні умови оподаткування, принципи співробітництва та зобов'язання сторін. За своїм змістом такі правові норми мають виключно спеціальний характер тому, що вони спрямовані на регулювання комерційних інвестицій та припускають наступний взаємний розрахунок країн-учасників.

Сутність правового регулювання відносин суб'єктів права щодо залучення, надання та використання міжнародної технічної допомоги полягає у встановленні правових засад, які регламентують реалізацію проектів (програм) міжнародної технічної допомоги та процедуру залучення, використання міжнародної технічної допомоги на безоплатній та безповоротній основі з метою підтримки нашої держави, в тому числі державної реєстрації, моніторингу проектів (програм) та акредитації виконавців. п. 2 Постанови Кабінету Міністрів України "Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги" від 15 лютого 2002 р. N 153, виконавцем міжнародної технічної допомоги вважається будь-

яка особа (резидент або нерезидент), що має письмову угоду з донором або уповноваженою донором особою та забезпечує реалізацію проекту (програми) [15].

Слід зазначити, що дане поняття набуває декілька інших зміст в пункті 1 Положення про порядок звільнення від податку на додану вартість товарів (робіт, послуг), що закуповуються на митній території України організаціями, які виконують в Україні програми та проекти міжнародної технічної допомоги відповідно до угод між Урядом України і Урядом Сполучених Штатів Америки щодо техніко-економічного співробітництва, яке прийнято спільним наказом N 41/654 від 29.12.1998 р. Національного агенства України з питань розвитку та європейської інтеграції, та Державною податковою адміністрацією України, та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19.01.1999 р. за N 26/3319. В цьому документі визначено, що організація-виконавець є такою організацією, яка отримала від донора контракт або грант та несе юридичну відповідальність за виконання проекту (програми) міжнародної технічної допомоги в Україні. Поняття має суттєві недоліки, оскільки, по-перше, не передбачає уповажну донором особу як належну сторону за контрактом. По-друге, в даній дефініції існує правове протиріччя стосовно норм податкового та валютного права. Тобто, ці норми права передбачають необхідність укладення письмової угоди між виконавцем та донором для отримання та використання безповоротної допомоги в Україні. По-третє, поняття “грант” взагалі не передбачено діючим податковим законодавством в Україні. Крім того, на практиці у більшості випадків виконавцями робіт у рамках реалізації проекту міжнародної технічної допомоги в Україні є іноземні суб’єкти, зокрема неурядові та міжурядові міжнародні організації, параорганізації. Саме тому виникає необхідність подальшого визначення значення термінів “нерезидент” та “резидент” в національному законодавстві.

На нашу думку, виходячи з п. 1.15 та п. 1.16 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” та п. 2 Постанови Кабінету Міністрів України “Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги” від 15 лютого 2002 р. N 153, виконавцями проектів (програм) міжнародної технічної допомоги є юридичні особи та суб’єкти господарської діяльності України, які не мають статусу юридичної особи (філії, представництва, тощо), створені та здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства України з місцезнаходженням на її території, а також юридичні особи та суб’єкти господарської діяльності, які не мають статусу юридичної особи (філії, представництва тощо) з місцезнаходженням за межами України, тобто які створені та здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства іншої держави [2;10].

У ч. 2 п. 1.16 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємства” зазначено, що нерезидентами також визнаються розташовані на території України дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва іноземних держав, міжнародні організації та їх представництва, що мають відповідні дипломатичні привілеї та імунітет, а також представництва інших іноземних організацій і фірм, які не здійснюють господарської діяльності відповідно до законодавства України. Здійснення міжнародної діяльності ускладнює відсутність чіткого визначення ознак цих суб’єктів права. На думку Г. Вел’ямінова, неурядовими організаціями (non-governmental organizations) слід вважати засновані фізичними або

юридичними особами із різних держав об'єднання для впровадження міжнародної діяльності некомерційного характеру з метою досягнення певних спільних інтересів [18, с.125]. Наприклад, В. Хонін дає визначення міжурядової організації як організації, що створена сувереними державами на підставі міжнародного права [21, с. 20].

Деякі дослідники визначають параорганізацію як східне з міжнародною організацією неформальне об'єднання, яке не має правосуб'єктні та правотворчі ознаки і чітку інституціональність [18].

Значні труднощі у здійсненні програм міжнародної технічної допомоги виникають також тому, що порядок набуття пільгового режиму оподаткування виконавців у вигляді параорганізації або структурних осередків неурядових та міжурядових організацій не передбачено законодавством України. Юридичні норми законодавства регламентують, що тільки виконавці юридичні особи - нерезиденти - підлягають акредитації. Однак це питання до інших виконавців залишається неврегульованим, тому істотно ускладнює надання міжнародної технічної допомоги інституціям України. За своїм змістом акредитація є процедурою визнання статусу особи (виконавця) як такої, що забезпечує реалізацію проекту (програми) міжнародної технічної допомоги відповідно до положень міжнародного договору України та має право на передбачені законодавством пільги або/та імунітети та виконання дій, які спрямовані на реалізацію проекту (програми).

Суттєвим недоліком у законодавстві України є відсутність правових підстав для реєстрації в органах податкової служби представництв нерезидентів, які не здійснюють господарську діяльність в Україні.

На нашу думку, також значно ускладнена процедура реєстрації у державних податкових органах України структурних осередків громадських (неурядових) організацій зарубіжних держав в Україні, які створюються і реєструються в Україні на підставі Постанови Кабінету Міністрів України від 26 лютого 1993 р. N 145 "Про порядок реєстрації філіалів, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій зарубіжних держав в Україні"[16]. Представництва міжнародних неприбуткових організацій є структурними осередками виконавців. Зasadничою діяльністю таких представництв, як правило, є підтримка зв'язків виконавця міжнародної технічної допомоги між донором та фізичними і юридичними особами в Україні, а також здійснення дій щодо розподілу грошей, майна що надходять представництву від виконавця проекту (програми) міжнародної технічної допомоги. Відповідно до п. 4.4 Інструкції "Про порядок обліку платників податку", яка зареєстрована в Міністерстві юстиції України 14 грудня 1998 р. за № 791/3231 у редакції наказу Державної податкової адміністрації України від 17.11.1998 р. №552, та Положення "Про Реєстр неприбуткових організацій та установ", яке затверджено наказом Державної податкової адміністрації України від 11.07.1997 р. №232 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 06.08.1997 р. за №291/2095, неприбуткові організації та установи повинні до початку своєї діяльності стати на облік в органах державної податкової служби за своїм місцезнаходженням. Згідно підпункта 7.11.10 ст. 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" № 283 от 22.05.1997 р., з метою оподаткування центральний податковий орган веде Реєстр неприбуткових організацій, які звільняються від оподаткування [7; 14].

Але правове протиріччя полягає у тому, що, згідно п. 1.2 Положення про Реєстр неприбуткових організацій та установ, яке затверджено наказом Державної податкової адміністрації України від 11.07.1997 р. № 232 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 06.08.1997р. за №291/2095, установи та організації, які не підпадають під визначення неприбуткових, не повинні проходити реєстрацію [14].

В пп. 7.11.1 п. 7.11 ст. 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” від 22.05.1997 р. № 283/97-ВР передбачається особливий порядок оподаткування неприбуткових організацій та установ. Оскільки в перелік неприбуткових організацій не включені установи й організації, які не мають статусу юридичної особи, тому вони не можуть бути визначені як неприбуткові [5].

Органи державної податкової служби розглядають ці представництва як окремі організації, а не як осередки громадських (неурядових) організацій іноземних країн в Україні. Тому представництва, на думку податкових органів, повинні сплачувати податки на прибуток майна і грошей, які надходять до них від виконавця програми міжнародної технічної допомоги. Це, безумовно, сприяє зростанню податкового навантаження на виконавця та ставить під загрозу виконання проекту (програми), оскільки розмір податку на прибуток складає 30% від загальної суми допомоги. На думку цієї державної служби, не має правових підстав для включення такого роду представництв до Реєстру неприбуткових організацій та установ, тому вони зобов’язані подавати звітність, яка передбачена загальною системою оподаткування податком на прибуток. Отже, такі структурні осередки виконавців міжнародної технічної допомоги вимушенні проходити тимчасову реєстрацію в органах податкової служби, яка не має відповідного правового визначення. Згідно листа Державної податкової адміністрації України від 06.06.2000 р., пільговий режим оподаткування мають лише організації, які отримали акредитацію в Міністерстві економіки України.

Це правове становище, як бачимо, підкреслює, що норми Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” та Положення “Про Реєстр неприбуткових організацій та установ” в частині оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги не відзначаються послідовністю та утворюють відповідні труднощі в діяльності виконавців міжнародної технічної допомоги.

В законодавстві України існує тільки один приклад звільнення від оподаткування виконавців програм міжнародної технічної допомоги у спеціальному законі. Це стосується тільки енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об’єкта «Укриття» на екологічну безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС [5, с. 181].

Значної уваги заслуговує вивчення правових засад стосовно звільнення від податка на додану вартість виконавців міжнародної технічної допомоги. Згідно ч. 3 п. 3.2.5 ст. 3 Закона України “Про податок на додану вартість” від 3.04.1997 р. N 168/97-ВР, до операцій, що не є об’єктом оподаткування, відноситься імпорт майна як технічної або благодійної (гуманітарної) допомоги, згідно з нормами міжнародних договорів України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, або відповідно до закону [6, с. 156]. Однак, дана норма закону не враховує новизну та динаміку нарастаючих соціальних перетворень. Насамперед, це стосується тих

випадків, коли товари (робіти, послуги) сплачуються за рахунок коштів реципієнтів міжнародної технічної допомоги.

Спільним наказом Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції, Державної податкової адміністрації України N 41/654 від 29.12.98 р., який зареєстрований у Міністерстві юстиції України 19 січня 1999 р. за N 26/3319 “Про затвердження Положення про порядок звільнення від податку на додану вартість товарів (робіт, послуг), що закуповуються на митній території України організаціями, які виконують в Україні програми та проекти міжнародної технічної допомоги відповідно до угод між Урядом України і Урядом Сполучених Штатів Америки щодо техніко-економічного співробітництва” встановлюється, що отримати підтвердження про звільнення від податку на додану вартість можливо, якщо купівля товарів (робіт, послуг) передбачена контрактом з донором та технічними завданнями програм (проектів), які надані в Міністерство економіки та європейської інтеграції в період їх реєстрації [13]. В інших випадках, а саме, при здійсненні розрахунків реципієнтом міжнародної технічної допомоги за товари (роботи, послуги) за рахунок міжнародної технічної допомоги, яка була надана виконавцем проекту, реципієнт не звільняється від податку на додану вартість.

Отже, Закон України “Про податок на додану вартість” від 3.04. 1997 р. за N 168/97-ВР не враховує дуже важливого аспекта, а саме, що міжнародна технічна допомога надається, як правило, органам державної влади, державним та комунальним підприємствам, установам і організаціям, а також недержавному (переважно некомерційному) сектору у тих випадках, коли отримувачі невзможі не тільки закупити необхідне обладнання, а навіть сплатити за нього податки і мита. Тому питання про звільнення від податку на додану вартість реципієнтів не сприяє доцільній та ефективній діяльності виконавців програм (проектів) міжнародної технічної допомоги.

Таким чином, розглянуті законодавчі норми істотно перешкоджають міжнародному технічному співробітництву та гуманітарному обміну між країнами.

В нашій країні вдосконалення діючого законодавства щодо міжнародної технічної допомоги та договірно-правової бази здійснюється переважно шляхом прийняття підзаконних нормативно-правових актів та укладення міжнародних угод, на підставі яких приймаються відповідні нормативно-правові акти відомчого характеру.

Необхідно також підкреслити, що жодна міжнародна угода не може врахувати всіх особливостей майбутнього застосування, особливо у частині суб'єктного складу. Саме тому важливо встановити загальні умови оподаткування, які є учасниками виконання програм міжнародної технічної допомоги, насамперед, у національному законодавстві, щоб закласти законодавчу усталеність у правовому середовищі.

На нашу думку, вирішити низьку аспектів та питань, пов'язаних з виконанням програм міжнародної технічної допомоги, у тому числі особливостей оподаткування, допомогло б прийняття закону про міжнародну технічну допомогу. Слід зазначити, що в цьому напрямку розробляються певні законодавчі ініціативи. Так, 3.04. 2007 р. Верховною Радою України був прийнятий за основу проект Закону “Про міжнародну технічну допомогу”, згідно Постанови N 848-V [11].

У Постанові Кабінету Міністрів України від 14.01. 2004 р. N 15 “Про затвердження Стратегії залучення міжнародної технічної допомоги на 2004-2007 роки” зазначено, що

правовідносини, що виникають в процесі залучення та використання міжнародної технічної допомоги, мають бути чітко врегульовані положеннями міжнародних договорів України з питань міжнародної технічної допомоги та нормами національного законодавства. Зокрема, цим документом визначена передумова ефективного розв'язання цих завдань, яка полягає у прийнятті Закону України "Про міжнародну технічну допомогу" з урахуванням сучасної міжнародної практики та набутого досвіду співробітництва з донорами в Україні [12].

Крім того, здійсненню програм міжнародної технічної допомоги в Україні істотно заважає відсутність стратегії залучення міжнародної технічної допомоги з 2008 р.

Виходячи з результатів попереднього аналізу умов оподаткування виконавців програм (проектів) міжнародної технічної допомоги, вважаємо необхідним запровадити наступні кроки. Насамперед, розробити базовий закон, в якому чітко будуть врегульовані відносини, які виникають у зв'язку із залученням і використанням міжнародної технічної допомоги, у тому числі, важливо визначити процедури обов'язкової державної реєстрації проектів (програм) міжнародної технічної допомоги та акредитації виконавців. Тому вкрай необхідно визначити особливості оподаткування та митного оформлення міжнародної технічної допомоги з метою надання фіскальних пільг та створення належних умов для державної й іноземної донорської допомоги. З цього випливає необхідність визначення на законодавчому рівні повноваження органів державної податкової служби у частині обліку та реєстрації виконавців міжнародної технічної допомоги. Зазначимо, що цей закон повинен відповідати, як і інші норми національного законодавства, положенням міжнародних договорів України з питань міжнародної технічної допомоги.

Вважаємо необхідним забезпечити реалізацію державної політики у сфері економічного та технічного співробітництва з міжнародними організаціями, іноземними державами, відповідними міждержавними й регіональними організаціями, уповноваженими установами іноземних держав щодо реалізації економічних програм (проектів). У тому числі важливо прийняти національну стратегію залучення міжнародної технічної допомоги на 2008-2011 р.

Крім того, потрібно встановити у міжнародних договорах України з питань міжнародної технічної допомоги загальні умови оподаткування, принципи співробітництва та зобов'язання сторін.

Таким чином, вдосконалення податкових засад регулювання міжнародно-технічної діяльності спрямоване на її розповсюдження та сприятиме розвитку соціально орієнтованої ринкової економіки, прискорить європейську інтеграцію України.

Висновки:

По-перше, в Україні необхідність отримання і використання міжнародної технічної допомоги обумовлена важливістю подальшого демократичного розвитку держави та забезпечення інтеграції національного законодавства в європейську правову систему;

По-друге, створення належних пільгових умов оподаткування виконавців міжнародної технічної допомоги впливає з характеру цієї допомоги та визначенням її основних реципієнтів, а саме: органів державної влади, державних та комунальних підприємств;

По-третє, ефективність функціонування виконавців програм (проектів) міжнародної технічної допомоги та їх діяльності в Україні пов'язані з визначенням їх законодавчого статусу, запроваджені вже значенні змін в національному законодавстві, а також забезпеченні реалізації державної політики у сфері економічного та технічного співробітництва між країнами.

Список використаних джерел та література:

1. Башняк О.С. Принципи оподаткування та їх реалізація у податковому законодавстві України: дис. ... кандидата юр. наук: 01.02.2005/ Башняк Оксана Сергіївна.- К., 2005.- 193 с.
2. Буткевич В. Г., Мицик В. В., Задорожній О. В. Міжнародне право. Основи теорії: Підр. / За ред. В.Г. Буткевича.- К., 2002.
3. Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні. К., 1991. - 1997 с.
4. Жернаков М. В. Правове регулювання представництва у сфері оподаткування: монографія.- Х.: Право, 2006 - 140 с.
5. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» // Відомості Верховної Ради України.- 1997.- № 27.- с. 181.
6. Закон України «Про податок на додану вартість» // Відомості Верховної Ради України.- 1997.- N 21.- с.156.
7. Інструкція «Про порядок обліку платників податку», яка зареєстрована в Міністерстві юстиції України 14 грудня 1998 р. за № 791/3231 у редакції наказу Державної податкової адміністрації України від 17.11.1998 р. №552
8. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
9. Корецький В. М. Избр. тр.: В 2 кн. – К.: Наук. думка, 1989. – т.157 с.
10. Недюха М. П., Форостовець В. А., Гаркуша В. С., Пашенко Ю. Г. Система оподаткування в Україні: концептуальні виміри: монографія / Т.Т. Ковальчук (заг. ред) – К.: МП Леся, 2007.- 400 с.
11. Петраш І. Ю. Міжнародно- правові аспекти співробітництва України з питань подвійного оподаткування: дис....кандидата юрид. Наук. Л., 2003, - 191 арк.
12. Постанова Верховної Ради України №848-V від 3.04. 2007 р.
13. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.01. 2004 р. N 15 «Про затвердження Стратегії залучення міжнародної технічної допомоги на 2004-2007 роки»
15. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
16. Положення «Про порядок звільнення від податку на додану вартість товарів (робіт, послуг), що закуповуються на митній території України організаціями, які виконують в Україні програми та проекти міжнародної технічної допомоги відповідно до угод між Урядом України і Урядом Сполучених Штатів Америки щодо техніко-економічного співробітництва», який прийнят наказом N 41/654 від 29.12.1998 р. Національного агенства України з питань розвитку та європейської інтеграції, Державної податкової адміністрації України, та який зареєстрован в Міністерстві юстиції України 19.01 1999 р. за N 26/3319
17. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
18. Положення «Про Реєстр неприбуткових організацій та установ», яке затверджено наказом Державної податкової адміністрації України від 11.07.1997 р. №232, та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 06.08. 1997 р. за №291/2095
19. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
20. Постанова Кабінета Міністрів України від 15.01 2002 р. N 153 «Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги
21. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
22. Постанова Кабінета Міністрів України від 26.02 1993 р. N 145 «Про порядок реєстрації філіалів, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій зарубіжних держав в Україні»
23. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
24. Слепець В.М. Європейське право у галузі оподаткування (загальнотеоретичні та історико-правові аспекти) : дис. ... кандидата юрид. Наук. – Х., 2002. – 182 арк.

25. Вельяминов Г.М. Международное экономическое право и процесс (Академический курс): Учебник/ М.: Волтерс Клувер, 2004. - 496 с.
26. Мартыненко А.П. Право народов в современном международном праве. – К.: Наук. Думка, 1993.- 176 с.
27. Международное инвестиционное право: теория и практика применения/ И.З. Фартутдинов. – Науч. – практ. Изд.- М.: Волтерс Клувер, 2005.- 432 с. – Парал. тит. л. англ.
28. Хонин В. Н. Теория международных отношений. Общая часть. – К.: Академ. Пресс, 2005. – 456 с.
29. Friedmann W. The Changing Structure of International Law. – London, 1964.- 98 p.
30. Jessup Ph. Transnational Law. – New Haven.- 1956. – 89 p.
31. White N.D. The Law of International Organizations. – UK: Manchester University Press, 1996. – 120 p.

Борисов Д.О. Правовые принципы налогообложения исполнителей программ международной технической помощи в Украине.

В статье рассматривается статус исполнителя программ (проектов) международной технической помощи в контексте нормативно-правовых актов Украины. Анализируются правовые принципы налогообложения участников реализации программ (проектов) международной технической помощи, которую получают разные институции в Украине.

Ключевые слова: международная техническая помощь, исполнитель, налогообложение, освобождение от налогообложения.

Borisov D.O. The legal principles of taxation of the executors of programs of the international technical helping in Ukraine.

In the article the status of executors of the programs of international technical helping is examined in a context acts of Ukrainian legislation. Legal principles of taxation of executors of realization of the programs of international technical helping which is got by different institutes in Ukraine are analysed.

Key words: international technical help, executors, taxation, tax exemption.

Пост упила в редакцию 16.03.2009 р.